Koncert "Zwycięzca/zwyciężczyni Konkursu Wieniawskiego" w Państwowej Szkole Muzycznej II st. im. F. Chopina

Koncerty

18.12.2026
19:00

Strefa I – 69 zł, 59 zł Strefa II – 59 zł, 49 zł Strefa III – 49 zł, 39 zł

Orkiestra Filharmonii Opolskiej
Laureat/-ka I nagrody 17. Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego
Jakub Chrenowicz – dyrygent

W programie:
Johann Sebastian Bach / Anton Webern – Ricercar a 6 [9’]
Joseph Haydn – Symfonia Nr 100 G-dur Wojskowa Hob. I:100 [25′]

Koncert odbywa się w ramach oficjalnej Trasy Laureatów 17. Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu. Konkurs jest organizowany przez Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego i współorganizowany przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Koordynatorem Trasy Laureatów jest agencja Sonora Music.

Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. Henryka Wieniawskiego to najstarszy konkurs skrzypcowy na świecie. Jego inauguracja miała miejsce w 1935 roku w Warszawie z inicjatywy bratanka Henryka Wieniawskiego – Adama, w setną rocznicę urodzin patrona. Po długiej przerwie spowodowanej wojną konkurs wznowiono w Poznaniu, tam odbywa się już od ponad dziewięćdziesięciu lat, umacniając swoją pozycję jednego z najważniejszych wydarzeń światowej wiolinistyki. Kolejne edycje pisały historię muzyki, a każda następna dekada dopisywała nowe nazwiska do jej rozdziałów. Dziś, wygrana w tym konkursie, znaczy więcej niż złoty medal – to bilet do zupełnie nowego, muzycznego życia. Właśnie dlatego Poznań co pięć lat wstrzymuje oddech – wie, że patrzy na narodziny kolejnej wielkiej kariery. W Filharmonii Opolskiej będziemy mieli ogromny zaszczyt gościć laureata I nagrody tego konkursu i patrzeć, jak triumfalnie otwiera się nowy etap historii światowej wiolinistyki.

Ricercar a 6 Johanna Sebastiana Bacha uważany jest za jedno z najwybitniejszych osiągnięć sztuki kontrapunktu. Ukazuje niezwykłą zdolność kompozytora do budowania złożonej struktury harmonicznej z prostego tematu melodycznego. Polifoniczna faktura ricercaru w swoim charakterze przypomina późniejszą formę muzyczną – fugę, w której główny temat jest kolejno wprowadzany i rozwijany w różnych głosach poprzez imitację oraz przekształcenia. Utwór oparty jest na Temacie

Królewskim (Thema Regium), który Bachowi przekazał sam Fryderyk II Wielki. Aranżacja Antona Weberna jest jednym z najbardziej znanych opracowań Ricercaru. Webern nie zmienił struktury ani przebiegu utworu – zachował wszystkie melodie i kontrapunkty oryginału, rozbudował go jednak na orkiestrę, poszerzając zakres instrumentacji. Aranżacja oparta jest na technice Klangfarbenmelodie, prowadzącej melodię przez poszczególne barwy instrumentów, co stworzyło pomost pomiędzy muzyką baroku a estetyką muzyki współczesnej.

Symfonia Wojskowa jest jednym z najlepszych przykładów humoru, teatralności i pomysłowości Haydna. Kompozytor połączył klasyczną czteroczęściową formę symfoniczną z efektami brzmieniowymi zaczerpniętymi z muzyki wojskowej, tworząc dzieło pełne kontrastów i niespodzianek. Część pierwsza otwiera się powolnym, tajemniczym motywem opartym na kwincie i rytmie punktowanym, budując napięcie za pomocą alteracji oraz wyrazistego pulsu. Druga część Symfonii niejednokrotnie zaskakuje słuchacza. Rozpoczyna się lekkim tematem fletu i skrzypiec, który ulega przekształceniu w dramatyczną, wojskową odsłonę dzięki brzmieniu kotłów, bębnów, talerzy i trąbek. Menuet, czyli trzecia część Symfonii, wyróżnia się lżejszym, eleganckim charakterem, przypominającym styl galant. Finał natomiast przepełniony jest energicznymi rytmami wykorzystującymi formę ronda sonatowego. Jego główny temat oparty jest na ruchu ósemkowym, co nadaje części wyraziste tempo i energię. Odważna gra kontrastów Symfonii Wojskowej między dworską elegancją a hukiem pola bitwy sprawiła, że utwór ten stał się jednym z najbardziej rozpoznawalnych dzieł Haydna, budząc w publiczności XVIII-wiecznego Londynu jednocześnie zachwyt i dreszcz emocji.

Tagi
koncert